

ارزیابی میزان فتوسنتز جاری و شاخص بهره‌وری گیاه سویا تحت تأثیر مواد محرک رشد و زمان متفاوت برداشت

پری طوسی^{۱*}، محمد طوسی کهل^۲، زهرا امین‌دلدار^۳

^۱ استادیار پژوهشی مؤسسه تحقیقات برنج کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران.

^۲ دانشجوی دکتری گروه مهندسی علوم خاک، دانشکده مهندسی و فناوری کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران

^۳ دکتری فیزیولوژی گیاهان زراعی، مرکز تحقیقات هواشناسی کشاورزی گیلان

* پست الکترونیکی نویسنده مسئول: p.tousi@areeo.ac.ir

نتایج و بحث

مقایسه میانگین مرکب اثر متقابل نشان داد که محلول پاشی نانوکلات آهن و برداشت هنگامی که رطوبت دانه در غلاف‌های ساقه اصلی ۱۵-۱۴ درصد بود، بیشترین عملکرد دانه با میانگین ۳۷۳۱ کیلوگرم در هکتار و بیشترین میزان فتوسنتز جاری با میانگین ۳۱۴۵ گرم در مترمربع و تیمار شاهد در همه زمان‌ها و محلول پاشی نیتروژن و زمان برداشت اول به ترتیب با میانگین ۱۳۴۴ کیلوگرم در هکتار و ۱۱۴۳ گرم در متر مربع کمترین میزان عملکرد دانه و میزان فتوسنتز جاری را داشتند (جدول ۱). با محلول پاشی نانوکلات آهن به واسطه افزایش رشد سبزینه‌ای، بهبود کلروفیل‌سازی گیاه، افزایش ظرفیت و فرایند فتوسنتزی، میزان فتوسنتز جاری افزایش و در نتیجه اندام‌های زایشی بیشتری ساخته شده و سهم دریافتی مواد پرورده آن‌ها نیز افزایش می‌یابد. در نتیجه ضمن افزایش پتانسیل هیدرات کربن، میزان روغن دانه افزوده می‌شود. زمان برداشت دوم به دلیل سپری نمودن زمان رشد رویشی و زایشی گیاه و بهره‌گیری از شرایط آب و هوایی منطقه موجب افزایش سطح سبز گیاهی، فتوسنتز جاری، انتقال مجدد ماده خشک، کاهش میزان حذف فیزیولوژیکی گل‌ها و افزایش عملکرد دانه می‌باشد. به نظر می‌رسد که زمان برداشت دوم به علت عدم مصادف شدن با شرایط نامساعد محیطی (دما و رطوبت)، عدم کاهش محصول ناشی از ریزش دانه و توزیع بهتر تابش خورشیدی و تسریع در قرار گرفتن مواد غذایی در اختیار گیاه موجب افزایش سطح سبز گیاهی، کارایی مطلوب فتوسیستم‌ها و رنگیزه‌های فتوسنتزی، تأثیر بر پیش‌سازهای سنتز کلروفیل و در نتیجه تولید مواد پرورده بیشتر و تبدیل تعداد بیشتری از گل‌ها به غلاف و میزان روغن گردید (Isaac et al., 2016).

جدول ۱- مقایسه میانگین مرکب اثر متقابل مواد محلول پاشی و زمان برداشت صفات گیاهی سویا

تیمارهای محلول پاشی	زمان برداشت	میزان فتوسنتز جاری (گرم در مترمربع)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)
۱	۱	۶۲۸.۳ ^k	۶۷۹.۳ ^k
۲	۲	۶۴۳ ^k	۶۹۵.۵ ^k
۳	۳	۶۳۳.۷ ^k	۶۷۷.۷ ^k
۱	۱	۱۷۲۴ ^{efghi}	۱۹۰۵ ^{hi}
۲	۲	۲۰۳۶ ^{def}	۲۲۳۴ ^{efghi}
۳	۳	۱۷۶۰ ^{efghi}	۱۹۰۹ ^{hi}
۱	۱	۲۲۴.۰ ^{bed}	۲۵۸۵ ^{def}
۲	۲	۲۶۱۷ ^b	۳۰۶۷ ^{bc}
۳	۳	۲۱۴۷ ^{cde}	۲۵۵۱ ^{defg}
۱	۱	۱۶۳۲ ^{fghi}	۱۸۵۱ ^{hi}
۲	۲	۱۷۳۱ ^{efghi}	۱۹۶۶ ^{hi}
۳	۳	۱۴۵۶ ^{ghij}	۱۶۳۸ ⁱ
۱	۱	۱۸۰۸ ^{defgh}	۲۱۲۸ ^{gh}
۲	۲	۲۳۴۳ ^{bc}	۲۷۰۹ ^{bcd}
۳	۳	۱۸۵۹ ^{defg}	۲۱۹۱ ^{fgh}
۱	۱	۲۱۲۸ ^{cde}	۲۴۸۰ ^{Defg}
۲	۲	۲۲۵۷ ^{bed}	۲۶۵۸ ^{cde}
۳	۳	۲۱۳۷ ^{cde}	۲۴۶۸ ^{defg}
۱	۱	۲۶۱۵ ^b	۳۰۴۸ ^{bc}
۲	۲	۳۱۴۵ ^a	۳۷۳۱ ^a
۳	۳	۲۶۷۸ ^b	۳۱۱۶ ^b
۱	۱	۱۱۴۳ ⁱ	۱۳۴۴ ^j
۲	۲	۱۳۶۶ ^{hij}	۱۶۰۴ ^{ij}
۳	۳	۱۳۵۴ ^{ij}	۱۵۴۴ ^{ij}

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف مشابه هستند، براساس آزمون توکی در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌داری ندارند.

منابع

- شکاری، ف.، مهرآفرین، ع.، نقدی‌بادی، ح. و حاجی‌آقایی، ر. ۱۳۹۳. اثر محلول پاشی محرک‌های زیستی بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه گیاه اسفرزه (*Plantago psyllium* L.) تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۳۰(۵): ۸۲۰-۸۱۱ <https://doi.org/10.22092/ijmapr.2014.10718>
- قدیمی فیروزآبادی، ع.، خوش‌روش، م.، شیرازی، پ. و زارع ایبانه، ح. ۱۳۹۵. اثر آبیاری با آب مغناطیسی بر عملکرد دانه و بیوماس گیاه سویا رقم DPX در شرایط کم‌آبیاری و شوری آب. پژوهش آب در کشاورزی، ۳۰(۱): ۱۴۳-۱۳۱. [10.22092/jwra.2016.106207](https://doi.org/10.22092/jwra.2016.106207)
- نژاد حبیب‌بوش، ف.، پیروش، ا. و حیدزاده، ع. ۱۴۰۱. اثر سطوح مختلف کلات و نانوکلات آهن بر ترکیبات اسیدچرب و درصد روغن کلزا (*Brassica napus*) در مراحل مختلف رشدی. علوم گیاهان زراعی ایران، ۵۳(۲): ۶۸-۵۷. [10.22059/ijfcs.2021.317642.654792](https://doi.org/10.22059/ijfcs.2021.317642.654792)

- Gawronaka, H. (2008). Biostimulators in modern agriculture (general aspects). Published by the editorial House Wies Jutra, Limited. 89 Pp
- Isaac, O. T., Banful, B. K., Amoah, S., Apuri, S., and Seweh, E. A. (2016). Effect of harvesting stages on seed quality characteristics of three soybean (*Glycine Max* (L) Merrill) varieties. Journal of Scientific and Engineering Research, 3 (4): 326-333.

چکیده

آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۲۴ تیمار و سه تکرار در مؤسسه تحقیقات برنج کشور (رشت) اجرا شد. فاکتور اول، محلول پاشی نانوکلات آهن (دو درهزار)، کادوستیم (۰.۵ درهزار)، آمینول فورته (دو درهزار)، آب مغناطیسی (۲۰ لیتر در مترمربع)، کمپوست زباله شهری، کود حیوانی و کود شیمیایی نیتروژن خالص (پنج درهزار از منبع اوره) به همراه یک تیمار شاهد و فاکتور دوم، سه زمان برداشت شامل رسیدن رطوبت دانه در غلاف‌های ساقه اصلی ۲۵-۲۰، ۱۵-۱۴ و ۱۲-۱۰ درصد بود، منظور شدند. نتایج نشان داد، تیمار محلول پاشی نانوکلات آهن و زمان برداشت دوم بیشترین عملکرد دانه (۳۷۳۱ کیلوگرم در هکتار) و میزان فتوسنتز جاری (۳۱۴۵ گرم در مترمربع) را داشت. بیشترین میزان انتقال مجدد ماده خشک (۴۸۵.۵ گرم در مترمربع)، شاخص بهره‌وری (۳۴.۲ درصد) و میزان روغن دانه (۲۴.۰۳ درصد) در تیمار نانوکلات آهن بدست آمد. زمان برداشت دوم بیشترین میزان انتقال مجدد ماده خشک (۳۱۵.۷ گرم در مترمربع) و میزان روغن دانه (۲۱.۵۶ درصد) را به خود اختصاص داد.

مقدمه

طی سال‌های اخیر یکی از موضوعات پژوهشی در مراکز تحقیقات جهانی پیرامون کاربرد اسیدهای آمینه و الیگوپپتیدهای با وزن مولکولی پائین متمرکز شده که عوامل زیستی با غلظت بسیار کم هستند و قادرند فرایندهای بیوشیمیایی و رشدی را در گیاهان بهبود دهند (Gawronaka, 2008). شکاری و همکاران (۱۳۹۳) گزارش کردند که مصرف محرک‌های زیستی از طریق عرضه پایدار اسیدهای آمینه و نیز وجود عناصر غذایی پرمصرف می‌تواند سبب کاهش مصرف کودهای شیمیایی و نیل به توسعه کشاورزی پایدار گردد. همچنین گزارش کردند که مصرف کادوستیم و آمینول فورته بیشترین تأثیر را بر صفات اندازه‌گیری شده و افزایش عملکرد دانه اسفرزه داشت. نتایج تحقیقات قدیمی فیروزآبادی و همکاران (۱۳۹۵) نشان داد که با مغناطیسی کردن آب آبیاری میزان عملکرد، ارتفاع گیاه، میزان روغن و پروتئین سویا به طور معنی‌داری افزایش یافت. در بررسی اثر سطوح مختلف نانوکلات آهن بر عملکرد کلزا، عملکرد دانه و کمیت و کیفیت روغن و اسید لینولئیک به صورت معنی‌داری نسبت به شاهد افزایش یافت (نژاد حبیب‌بوش و همکاران، ۱۴۰۱). یکی دیگر از فاکتورهای مؤثر جهت دستیابی به حداکثر عملکرد سویا تعیین زمان برداشت بهینه می‌باشد. یکی از دلایل عدم موفقیت در توسعه کشت محصول سویا در ایران، پائین بودن کیفیت بذر تولیدی ناشی از برداشت آن در زمان نامناسب می‌باشد.

مواد و روش‌ها

آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۲۴ تیمار و سه تکرار در سال‌های ۹۲-۱۳۹۰ در مؤسسه تحقیقات برنج کشور (رشت) اجرا شد. فاکتور اول، محلول پاشی نانوکلات آهن (دو در هزار)، کادوستیم (۰.۵ در هزار)، آمینول فورته (دو در هزار)، آب مغناطیسی (۲۰ لیتر در متر مربع)، کمپوست زباله شهری (۱۰ تن در هکتار با نسبت ۱:۱۰ در آب اضافه شد)، کود حیوانی (کود گاوی، ۱۰ تن در هکتار با نسبت ۱:۱۰ در آب اضافه شد) و کود شیمیایی نیتروژن خالص (پنج در هزار از منبع اوره) به همراه یک تیمار شاهد و فاکتور دوم، سه زمان برداشت ۱- هنگامی که رطوبت دانه در غلاف‌های ساقه اصلی ۲۵-۲۰ درصد بود ۲- هنگامی که رطوبت دانه در غلاف‌های ساقه اصلی ۱۵-۱۴ درصد بود و ۳- هنگامی که رطوبت دانه در غلاف‌های ساقه اصلی ۱۲-۱۰ درصد بود، منظور شدند. برای اجرای آزمایش، ابتدا زمین مورد نظر که حدود ۲۰۰۰ متر مربع بود، با توجه به کیفیت و وضعیت غیریکنواختی آن به سه بلوک تقسیم شد و سپس هر بلوک به ۲۴ کرت کاملاً هم‌شکل و هم‌اندازه تقسیم شد. محلول پاشی نانوکودها در هنگام غروب با استفاده از سمپاش موتوری پستی به ترتیب در مراحل قبل از شروع گلدهی، اتمام گلدهی و قبل از دانه‌بندی انجام شد. میزان انتقال مجدد ماده خشک بر حسب گرم در مترمربع از رابطه زیر محاسبه شد. $DMR = DM_a - DM_m$. شاخص بهره‌وری از نسبت عملکرد دانه و وزن غلاف به عملکرد زیستی بر حسب درصد محاسبه شد. جهت تجزیه و تحلیل آماری پس از اطمینان از نرمال بودن داده‌ها و تجزیه مرکب از نرم‌افزار SAS استفاده گردید و مقایسه میانگین نیز با استفاده از آزمون توکی انجام گرفت.